I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2021/557

af 31. marts 2021

om ændring af forordning (EU) 2017/2402 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering med henblik på at bidrage til genopretningen efter covid-19-krisen

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([2]),

efter den almindelige lovgivningsprocedure ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Covid-19-krisen berører i alvorlig grad mennesker, virksomheder, sundhedssystemer og medlemsstaternes økonomier. Kommissionen understregede i sin meddelelse af 27. maj 2020 med titlen »Et vigtigt øjeblik for Europa: Genopretning og forberedelser til den næste generation«, at det fortsat vil være en udfordring at sikre likviditet og adgang til finansiering i de kommende måneder. Det er derfor afgørende at støtte genopretningen fra det alvorlige økonomiske chok forårsaget af covid-19-pandemien ved at indføre målrettede ændringer af eksisterende finansielle bestemmelser.

(2) Det alvorlige økonomiske chok forårsaget af covid-19-pandemien og de krævede ekstraordinære inddæmningsforanstaltninger har vidtrækkende konsekvenser for økonomien. Virksomheder står over for forstyrrelser i forsyningskæderne, midlertidige lukninger og mindre efterspørgsel, mens husholdningerne er konfronteret med arbejdsløshed og et fald i indtægterne. Offentlige myndigheder på EU-plan og medlemsstatsplan har truffet vidtrækkende tiltag for at støtte husholdninger og solvente virksomheder, således at de kan modstå denne alvorlige, men midlertidige afmatning i den økonomiske aktivitet og den deraf følgende mangel på likviditet.

([1]) EUT C 377 af 9.11.2020, s. 1.
([2]) EUT C 10 af 11.1.2021, s. 30.
([3]) Europa-Parlamentets holdning af 25.3.2021 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 30.3.2021.

(3) Det er vigtigt, at kreditinstitutter og investeringsselskaber (institutter) anvender deres kapital, hvor der er mest behov for det, og Unionens lovgivningsmæssige ramme letter dette, samtidig med at det sikres, at institutterne agerer med forsigtighed. Som supplement til den fleksibilitet, der er fastsat i de eksisterende regler, ville målrettede ændringer af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2402 ([4]) sikre, at Unionens securitiseringsramme omfatter et yderligere redskab til at fremme den økonomiske genopretning efter covid-19-krisen.

(4) De ekstraordinære omstændigheder i forbindelse med covid-19-krisen og de deraf følgende udfordringers hidtil usete omfang har udløst krav om omgående handling for at sikre, at institutterne er i stand til at kanalisere tilstrækkelige midler videre til virksomheder og på den måde hjælpe dem til at afbøde det økonomiske chok, der er forårsaget af covid-19-pandemien.

(5) Covid-19-krisen risikerer at øge antallet af misligholdte eksponeringer (NPE'er) og øger behovet for, at institutterne forvalter og tager hånd om deres NPE'er. En måde for institutter at gøre dette på er at handle med deres NPE'er på markedet via securitisering. Desuden er det i den nuværende sammenhæng afgørende, at risiciene flyttes væk fra de systemisk vigtige dele af det finansielle system, og at långiverne styrker deres kapitalpositioner. Syntetisk securitisering, såvel som f.eks. rejsning af ny egenkapital, er en måde at opnå dette på.

(6) Securitiseringsenheder med særligt formål (SSPE'er) bør kun oprettes i tredjelande, som Unionen ([5]) ikke har opført på EU-listen over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner og ajourføringer heraf (bilag I), eller på listen over højrisikotredjelande, der har strategiske mangler i deres ordning for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Bilag II om status for samarbejdet med EU vedrørende de tilsagn, der er afgivet af samarbejdsvillige jurisdiktioner om at gennemføre principper for god forvaltning på skatteområdet, rapporterer om status for drøftelserne med visse samarbejdende tredjelande, hvoraf nogle fastholder skadelig skattepraksis. Sådanne drøftelser bør føre til rettidig afslutning af sådan skadelig skattepraksis for at undgå fremtidige restriktioner vedrørende oprettelse af SSPE'er.

(7) For at give de nationale myndigheder styrket mulighed for at bekæmpe skatteundgåelse bør en investor meddele de kompetente skattemyndigheder i den medlemsstat, hvor investoren hører hjemme i skattemæssig sammenhæng, når investoren skal investere i en SSPE, der efter datoen for denne forordnings anvendelse er etableret i en jurisdiktion, som er nævnt i bilag II på grund af sit skadelige skatteregime. Denne oplysning kan bruges til at vurdere, hvorvidt investoren opnår en skattebegunstigelse.

(8) Som påpeget af Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) (EBA), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 ([6]), i dens udtalelse om den reguleringsmæssige behandling af misligholdte eksponeringer ([7]) er de risici, der er forbundet med de aktiver, der ligger til grund for NPE-securitiseringer, økonomisk set forskellige fra de risici, der er forbundet med securitiseringer af ikke-misligholdte aktiver. NPE'er securitiseres med en rabat på deres nominelle eller udestående værdi og afspejler markedets vurdering af bl.a. sandsynligheden for, at gældsomlægningen vil generere en tilstrækkelig pengestrøm og inddrivelse af aktiver. Risikoen for investorerne er derfor, at gældsomlægningen ikke genererer en tilstrækkelig pengestrøm og inddrivelse af aktiver til at kunne dække den nettoværdi, som NPE'erne er blevet købt til. Investorernes faktiske tabsrisiko repræsenterer derfor ikke porteføljens nominelle værdi, men den diskonterede værdi, dvs. prisen, som de underliggende aktiver overføres til. Med hensyn til NPE-securitiseringer bør størrelsen af risikotilbageholdelsen derfor beregnes på grundlag af denne diskonterede værdi.

([4]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2402 af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering og om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 347 af 28.12.2017, s. 35).

([5]) Se navnlig: Rådets konklusioner af 8. november 2016 om de kriterier og den proces, der skal føre til udarbejdelsen af en EU-liste over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner samt bilaget hertil (EUT C 461 af 10.12.2016, s. 2) og Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner samt bilagene hertil (EUT C 66 af 26.2.2021, s. 40).

([6]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

([7]) Udtalelse fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed til Europa-Kommissionen om den reguleringsmæssige behandling af misligholdte eksponeringer, EBA-OP-2019-13, offentliggjort den 23. oktober 2019.

(9) Risikotilbageholdelseskravet sikrer, at interesserne for de eksponeringsleverende institutter, de organiserende institutter og de oprindelige långivere, der er involveret i en securitisering, er afstemt med interesserne for investorerne. I forbindelse med securitiseringer af ikke-misligholdte aktiver er den fremherskende interesse fra sælgers side typisk det eksponeringsleverende instituts, som ofte også er den oprindelige långiver. I forbindelse med NPE-securitiseringer søger eksponeringsleverende institutter imidlertid at komme af med de misligholdte aktiver i deres balancer, da de måske ikke længere på nogen måde ønsker at blive forbundet med dem. I sådanne tilfælde har aktivernes administrationsselskab en større interesse i en gældsomlægning for aktiverne og i inddrivelse af værdier.

(10) Før finanskrisen i 2008 fulgte nogle securitiseringsaktiviteter en »originate to distribute«-model. I denne model blev aktiver af ringe kvalitet udvalgt til securitisering til skade for investorerne, som endte med at løbe en større risiko, end de måske havde haft til hensigt at påtage sig. Kravet om at kontrollere de långivningsstandarder, der anvendes ved oprettelsen af securitiserede aktiver, blev indført for at forhindre en sådan praksis i fremtiden. I forbindelse med NPE-securitiseringer er de långivningsstandarder, der finder anvendelse ved oprettelsen af de securitiserede aktiver, imidlertid af mindre betydning som følge af de særlige omstændigheder, herunder købet af disse misligholdte aktiver og typen af securitisering. I stedet er anvendelsen af solide standarder ved udvælgelsen og prissætningen af eksponeringerne en vigtigere faktor med hensyn til investeringer i NPE-securitiseringer. Det er derfor nødvendigt at ændre kontrollen af långivningsstandarder med henblik på at gøre det muligt for investoren at gennemføre en due diligence-undersøgelse af de misligholdte aktivers kvalitet og resultater med henblik på at træffe en fornuftig og velinformeret investeringsbeslutning, samtidig med at det sikres, at undtagelsen ikke bliver misbrugt. For så vidt angår NPE-securitisering bør de kompetente myndigheder derfor kontrollere, at der anvendes solide standarder for udvælgelse og prissætning af eksponeringerne.

(11) Syntetisk securitisering indebærer en overførsel af kreditrisikoen ved et sæt lån, typisk lån til store virksomheder eller lån til små og mellemstore virksomheder (SMV'er), ved hjælp af en aftale om kreditrisikoafdækning, hvor det eksponeringsleverende institut køber kreditrisikoafdækning hos investoren. Sådan kreditrisikoafdækning opnås ved brug af finansielle garantier eller kreditderivater, mens ejerskabet til aktiverne forbliver hos det eksponeringsleverende institut, og den overføres ikke til en SSPE, således som det er tilfældet med traditionelle securitiseringer. Det eksponeringsleverende institut forpligter sig som afdækningskøber til at betale en kreditrisikoafdækningspræmie, som genererer investorernes afkast. Investoren forpligter sig som køber af risiko omvendt til en nærmere angivet kreditrisikoafdækningsbetaling, når en på forhånd fastsat kreditbegivenhed indtræffer.

(12) Den overordnede kompleksitet af securitiseringsstrukturerne og de dermed forbundne risici bør begrænses på passende vis, og de eksponeringsleverende institutter bør ikke have nogen reguleringsmæssige incitamenter, som ville få dem til at foretrække syntetiske securitiseringer frem for traditionelle securitiseringer. Kravene til simple, transparente og standardiserede (STS) balanceførte securitiseringer bør derfor i høj grad være overensstemmende med STS-kriterierne for traditionelle securitiseringer med egentligt salg.

(13) Der er imidlertid visse krav til traditionelle STS-securitiseringer, som ikke er hensigtsmæssige for balanceførte STS-securitiseringer som følge af iboende forskelle mellem de to typer securitisering, navnlig fordi der i forbindelse med syntetiske securitiseringer opnås risikooverførsel via en aftale om kreditrisikoafdækning i stedet for et salg af de underliggende aktiver. Derfor bør STS-kriterierne tilpasses, hvor det er nødvendigt, for at tage hensyn til disse forskelle. Det er desuden nødvendigt at indføre en række nye krav, der er specifikke for syntetiske securitiseringer, for at sikre, at STS-rammen kun er rettet mod balanceførte syntetiske securitiseringer, og at aftalen om kreditrisikoafdækning er struktureret med henblik på at afdække både det eksponeringsleverende instituts og investorens position på passende vis. Denne nye række krav bør tage sigte på at tage hånd om modpartskreditrisikoen for både det eksponeringsleverende institut og investoren.

(14) Genstanden for en kreditrisikooverførsel bør være eksponeringer, der hidrører fra eller købes af et EU-reguleret institut inden for dets hovedudlånsaktivitet, og som er opført på dets balance eller, hvis der er tale om en koncernstruktur, på den konsoliderede balance på datoen for transaktionens afslutning. Dette krav om, at det eksponeringsleverende institut skal besidde de securitiserede eksponeringer på balancen, bør udelukke securitiseringer med arbitrage fra anvendelsesområdet for STS-mærket.

(15) Det er vigtigt, at interesserne for de eksponeringsleverende institutter, de organiserende institutter og de oprindelige långivere, der er involveret i en securitisering, er afstemt med hinanden. Kravet om risikotilbageholdelse fastsat i forordning (EU) 2017/2402, som gælder for alle former for securitiseringer, bidrager til at afstemme disse interesser.

Et sådant krav bør også gælde for balanceførte STS-securitiseringer. Det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut eller den oprindelige långiver bør som minimum løbende tilbageholde en væsentlig nettoøkonomisk interesse på mindst 5 % af securitiseringen. Højere risikotilbageholdelsesprocenter kunne være berettigede og er allerede set forekomme på markedet.

(16) Det eksponeringsleverende institut bør sikre, at det ikke afdækker den samme kreditrisiko mere end én gang ved at opnå kreditrisikoafdækning, ud over den kreditrisikoafdækning, som den balanceførte STS-securitisering yder. For at sikre, at aftalen om kreditrisikoafdækning er robust, bør den opfylde de krav til kreditrisikoreduktion, der er fastsat i artikel 249 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ([8]), og som institutter skal opfylde for at kunne foretage en væsentlig risikooverførsel ved hjælp af en syntetisk securitisering.

(17) Balanceførte STS-securitiseringer kunne omfatte ikkesekventielle afdrag for at undgå uforholdsmæssigt store omkostninger til afdækning af de underliggende eksponeringer og porteføljens udvikling. Visse udviklingsrelaterede hændelser bør bestemme anvendelsen af sekventielle afdrag for at sikre, at trancher, der yder kreditrisikoafdækning, ikke allerede er afdraget, når der opstår betydelige tab ved transaktionens afslutning, og dermed sikre, at væsentlig risikooverførsel ikke undermineres.

(18) For at undgå konflikter mellem det eksponeringsleverende institut og investoren og for at sikre retssikkerhed med hensyn til anvendelsesområdet for den kreditrisikoafdækning, der er købt vedrørende underliggende eksponeringer, bør en sådan kreditrisikoafdækning henvise til klart identificerede referenceforpligtelser, der giver anledning til de underliggende eksponeringer, for klart identificerede enheder eller låntagere. De referenceforpligtelser, der gælder for den købte kreditrisikoafdækning, bør derfor være klart identificeret til enhver tid via et referenceregister og holdes ajourført. Dette krav bør også indgå som en indirekte del af det kriterium, der definerer den balanceføre STS-securitisering og udelukker securitisering med arbitrage fra STS-rammen.

(19) Kreditbegivenheder, der udløser betalinger i henhold til aftalen om kreditrisikoafdækning, bør som minimum omfatte dem, der er omhandlet i tredje del, afsnit II, kapitel 4, i forordning (EU) nr. 575/2013. Sådanne begivenheder er velkendte og genkendelige fra et markedsperspektiv og bør tjene til at sikre sammenhæng med tilsynsrammen. Kreditlempelser, som består af indrømmelser over for en låntager, som oplever eller inden for nær fremtid vil opleve vanskeligheder med at overholde sine finansielle forpligtelser, bør ikke være til hinder for udløsning af kreditbegivenheden.

(20) Det eksponeringsleverende instituts ret til som afdækningskøber at modtage rettidige betalinger på faktiske tab bør afdækkes på passende vis. Transaktionsdokumentationen bør derfor foreskrive en fornuftig og gennemsigtig afregningsproces til bestemmelse af faktiske tab i referenceporteføljen for at forhindre, at det eksponeringsleverende institut bliver underbetalt. Fastlæggelse af tabene kunne være en langvarig proces, og for at sikre rettidige betalinger til det eksponeringsleverende institut bør der foretages foreløbige betalinger senest seks måneder efter kreditbegivenhedens indtræden. Desuden bør der være en mekanisme til endelig justering for at sikre, at foreløbige betalinger dækker faktiske tab, og forhindre disse midlertidige tab i at medføre overbetaling, hvilket ville være til skade for investorerne. Mekanismen til afregning af tab bør også klart angive den maksimale forlængelsesperiode, der bør gælde for omlægningsprocessen for disse eksponeringer, og en sådan forlængelsesperiode bør ikke være længere end to år. Denne mekanisme til afregning af tab bør sikre, at kreditrisikoafdækningsaftalen er effektiv set ud fra det eksponeringsleverende instituts perspektiv og give investorerne retssikkerhed på datoen for ophøret af deres forpligtelse til at foretage betalinger og derfor bidrager til et velfungerende marked.

(21) At have en tredjepartskontrolagent er en udbredt markedspraksis, der øger retssikkerheden for alle involverede parter i en transaktion og dermed mindsker sandsynligheden for tvister og retssager, der kan opstå som følge af tabstildelingsprocessen. For at forbedre soliditeten af transaktionens mekanisme til afregning af tab bør der udpeges en tredjepartskontrolagent til at foretage en gennemgang af rigtigheden og nøjagtigheden af visse aspekter af kreditrisikoafdækningen, når en kreditbegivenhed er blevet udløst.

([8]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

(22) Kreditrisikoafdækningspræmier bør kun afhænge af den afdækkede tranches udestående størrelse og kreditrisiko. Ikke-betingede præmier bør ikke tillades i forbindelse med balanceførte STS-securitiseringer, da de kan anvendes til at undergrave den effektive risikooverførsel fra det eksponeringsleverende institut til køberen af risiko. Andre ordninger, såsom forudgående præmiebetalinger, rabatordninger eller for komplekse præmiestrukturer, bør også forbydes for balanceførte STS-securitiseringer.

(23) For at sikre kreditrisikoafdækningens stabilitet og kontinuitet bør det kun være muligt at bringe en balanceført STS-securitisering til ophør før tid under visse begrænsede, klart afgrænsede omstændigheder. Selv om udstederen bør have ret til at afslutte kreditrisikoafdækningen tidligt, når visse nærmere angivne reguleringsmæssige begivenheder indtræffer, bør disse begivenheder omfatte faktiske ændringer i lovgivning eller beskatning, der ikke med rimelighed kunne forventes på tidspunktet for transaktionens indgåelse, og som har en væsentlig negativ indvirkning på det eksponeringsleverende instituts kapitalbehov eller økonomien i transaktionen i forhold til parternes forventninger på det tidspunkt. Balanceførte STS-securitiseringer bør ikke indeholde komplekse call-klausuler for det eksponeringsleverende institut, navnlig meget kortfristede time calls med det formål midlertidigt at ændre repræsentationen af deres kapitalposition i individuelle tilfælde.

(24) Syntetisk mer-spread forekommer ofte i visse typer transaktioner og er en nyttig mekanisme for både investorer og eksponeringsleverende institutter med henblik på at reducere omkostningerne til henholdsvis kreditrisikoafdækningen og eksponeringen over for risici. I denne forbindelse er syntetisk mer-spread meget vigtig for en række specifikke detailaktivklasser, såsom SMV'er og forbrugslån, som udviser både højere afkast og kredittab end andre aktivklasser, og for hvilke de securitiserede eksponeringer genererer mer-spread for at dække disse tab. Hvis der imidlertid er for stor mængde syntetisk mer-spread, der er efterstillet investors position, er det muligt, at der ikke er noget realistisk scenarie, i hvilket investoren i securitiseringspositionerne vil opleve nogen tab, hvilket resulterer i, at der ikke sker en effektiv risikooverførsel. For at afbøde de tilsynsmæssige betænkeligheder og yderligere standardisere dette strukturelle træk er det vigtigt at fastsætte strenge kriterier for balanceførte STS-securitiseringer og sikre fuld fremlæggelse af oplysninger om anvendelsen af syntetisk mer-spread.

(25) Kun kreditrisikoafdækningsaftaler af høj kvalitet bør kunne anerkendes til at anvende balanceførte STS-securitiseringer. Ufinansieret kreditrisikoafdækning bør sikres ved at begrænse anvendelsesområdet for de udbydere af kreditrisikoafdækning, der kan anerkendes, til de enheder, der er anerkendte udbydere i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 575/2013, og som er anerkendt som modparter med en risikovægt på 0 % i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 2, i nævnte forordning. I tilfælde af finansieret kreditrisikoafdækning bør det eksponeringsleverende institut som afdækningsudbyder og investorerne som sælgere af beskyttelse have adgang til sikkerhedsstillelse af høj kvalitet, som bør henvise til sikkerhedsstillelse i en hvilken som helst form, der kan tillægges en risikovægt på 0 % i henhold til nævnte kapitel, forudsat at der træffes passende indskuds- eller deponeringsordninger. Når sikkerhedsstillelsen er i form af kontanter, bør den enten opbevares af et tredjepartskreditinstitut eller deponeres hos afdækningskøberen, forudsat at begge er omfattet af et minimumskrav til kreditkvalitetssituationen.

(26) Medlemsstaterne bør udpege de kompetente myndigheder med ansvar for at føre tilsyn med de krav, som syntetisk securitisering skal opfylde for at kunne være omfattet af STS-betegnelsen. Den kompetente myndighed kan være den samme som den, der er udpeget til at føre tilsyn med, at eksponeringsleverende institutter, organiserende institutter og SSPE'er overholder de krav, som traditionelle securitiseringer skal opfylde for at opnå STS-betegnelsen. Ligesom for traditionelle securitiseringer kan den kompetente myndighed være forskellig fra den kompetente myndighed, der har ansvaret for at føre tilsyn med, at de eksponeringsleverende institutter, oprindelige långivere, SSPE'er, organiserende institutter og investorer overholder de tilsynsmæssige forpligtelser, der er fastsat i artikel 5-9 i forordning (EU) 2017/2402, hvis overholdelse specifikt blev overdraget til de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med de relevante finansielle institutioner, på grund af disse forpligtelsers tilsynsmæssige dimension

(27) For at undgå negative konsekvenser for den finansielle stabilitet bør indførelsen af en specifik ramme for balanceført STS-securitisering ledsages af et passende makroprudentielt tilsyn. Navnlig bør Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 ([9]), overvåge de makroprudentielle risici, der er forbundet med syntetisk securitisering, og vurdere, om de i tilstrækkelig grad er flyttet fra den systemiske del af det finansielle system.

([9]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 1).

(28) EBA bør med henblik på at indarbejde bæredygtighedsrelaterede krav om gennemsigtighed i forordning (EU) 2017/2402 gives mandat til i tæt samarbejde med Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) (ESMA), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 ([10]), og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) (EIOPA), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 ([11]), at offentliggøre en rapport om udvikling af en specifik ramme for »bæredygtig securitisering«. Rapporten bør navnlig omfatte en behørig vurdering af indførelsen af bæredygtighedsfaktorer, gennemførelsen af forholdsmæssige krav om fremlæggelse af oplysninger og due diligence, indhold, metoder og præsentation af oplysninger i relation til miljømæssige, sociale og ledelsesrelaterede negative indvirkninger og eventuelle potentielle virkninger for den finansielle stabilitet og for opskaleringen af Unionens securitiseringsmarked og for bankernes udlånskapacitet. Kommissionen bør på grundlag af rapporten forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om oprettelsen af en specifik ramme for bæredygtig securitisering, eventuelt ledsaget af et lovgivningsforslag.

(29) Oplysning til investorer om integrationen af bæredygtighedsrisici og hensynet til negative bæredygtighedsvirkninger af investeringsbeslutninger er ikke tilstrækkeligt udviklet, fordi en sådan oplysning endnu ikke er underlagt harmoniserede krav. I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 ([12]) er producenter af finansielle produkter og finansielle rådgivere af slutinvestorer forpligtet til at tage hensyn til investeringsbeslutningers vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer og til at oplyse om, hvordan deres due diligence-politikker tager hensyn til disse negative virkninger. Oplysningen om negative bæredygtighedsvirkninger ledsages af reguleringsmæssige tekniske standarder, som EBA, ESMA og EIOPA (samlet »De Europæiske Tilsynsmyndigheder«) udarbejder i fællesskab om indholdet af, metodologien for og præsentationen af de relevante oplysninger, der skal offentliggøres i henhold til forordning (EU) 2019/2088. Eksponeringsleverende institutter for STS-securitiseringer bør også have mulighed for at fremlægge specifikke oplysninger om hensynet til negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer med særlig vægt på klimavirkninger og andre miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige virkninger. For at harmonisere fremlæggelsen af oplysninger og sikre overensstemmelse mellem forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2017/2402 bør De Europæiske Tilsynsmyndigheders Fælles Udvalg udarbejde reguleringsmæssige tekniske standarder, der så vidt muligt bygger på deres arbejde inden for rammerne af forordning (EU) 2019/2088, med de nødvendige og relevante tilpasninger til de specifikke forhold, der gør sig gældende for securitiseringer.

(30) Målene for denne forordning, nemlig at udvide STS-securitiseringsrammen til at omfatte syntetisk securitisering og at fjerne reguleringsmæssige hindringer for securitisering af NPE'er med henblik på at øge udlånskapaciteterne yderligere uden at sænke de tilsynsmæssige standarder for bankernes långivning, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af deres omfang eller virkning bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(31) Forordning (EU) 2017/2402 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(32) På grund af behovet for at indføre målrettede foranstaltninger til støtte for økonomisk genopretning som følge af covid-19-krisen, bør denne forordning træde i kraft hurtigst muligt på tredjedagen efter dens offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* —

([10]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

([11]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48).

([12]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser (EUT L 317 af 9.12.2019, s. 1).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændring af forordning (EU) 2017/2402

I forordning (EU) 2017/2402 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 2 tilføjes følgende numre:

»24) »misligholdte eksponeringer« eller »NPE'er«: en eksponering, der opfylder en hvilken som helst af betingelserne fastsat i artikel 47a, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013

25) » NPE-securitisering«: en securitisering, der understøttes af en pulje af misligholdte eksponeringer, hvis nominelle værdi udgør mindst 90 % af puljens nominelle værdi på tidspunktet for indgåelsen og på ethvert senere tidspunkt, hvor aktiver tilføjes eller fjernes fra den underliggende pulje på grund af genopfyldning eller omstrukturering eller af andre relevante grunde

26) »aftale om kreditrisikoafdækning«: en aftale indgået mellem det eksponeringsleverende institut og investoren om at overføre kreditrisikoen ved securitiserede eksponeringer fra det eksponeringsleverende institut til investoren ved hjælp af kreditderivater eller garantier, hvorved det eksponeringsleverende institut forpligter sig til at betale et beløb, betegnet som en kreditrisikoafdækningspræmie, til investoren, og investoren forpligter sig til at betale et beløb, betegnet som en kreditrisikoafdækningsbetaling, til det eksponeringsleverende institut, i tilfælde af, at en af de kontraktligt definerede kreditbegivenheder indtræffer

27) »kreditrisikoafdækningspræmie«: det beløb, som det eksponeringsleverende institut har forpligtet sig til at betale til investoren i henhold til aftalen om kreditrisikoafdækning for den kreditrisikoafdækning, som investoren har givet tilsagn om

28) »kreditrisikoafdækningsbetaling«: det beløb, som investoren har forpligtet sig til at betale til det eksponeringsleverende institut i henhold til aftalen om kreditrisikoafdækning, hvis en kreditbegivenhed i henhold til aftalen om kreditrisikoafdækning indtræffer

29) »syntetisk mer-spread«: det beløb, som i henhold til dokumentationen for en syntetisk securitisering kontraktligt er afsat af det eksponeringsleverende institut til at afbøde tab i de securitiserede eksponeringer, som kan opstå inden udløbet af transaktionens restløbetid

30) »bæredygtighedsfaktorer«: bæredygtighedsfaktorer som defineret i artikel 2, nr. 24), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 *

31) »ikkerefunderbar prisrabat«: differencen mellem eksponeringernes udestående saldo i den underliggende pulje og den pris, til hvilken det eksponeringsleverende institut sælger disse eksponeringer til SSPE'en, hvor hverken det eksponeringsleverende institut eller den oprindelige långiver får denne difference refunderet.

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser (EUT L 317 af 9.12.2019, s. 1).«

2) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) Litra a) affattes således:

»a) tredjelandet er opført som et højrisikotredjeland med strategiske mangler i sin ordning for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, jf. artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849/EU *

* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).«

b) Følgende litra indsættes:

»aa) tredjelandet er opført i bilag I til EU-listen over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner.«

c) Følgende stykke tilføjes:

»For en SSPE, der, efter den 9. april 2021, er etableret i en jurisdiktion, som er nævnt i bilag II på grund af sit skadelige skatteregime, skal investoren meddele investeringen i værdipapirer udstedt af den pågældende SSPE til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor investoren hører hjemme i skattemæssig sammenhæng.«

3) I artikel 5, stk. 1, tilføjes følgende litra:

»f) I forbindelse med misligholdte eksponeringer anvendes solide standarder for udvælgelse og prissætning af eksponeringerne.«

4) I artikel 6 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 tilføjes følgende afsnit:

»Ved målingen af den væsentlige nettoøkonomiske interesse skal tilbageholderen tage hensyn til eventuelle gebyrer, der i praksis kan anvendes til at reducere den effektive væsentlige nettoøkonomiske interesse.

I tilfælde af traditionelle NPE-securitiseringer kan kravet i dette stykke også opfyldes af administrationsselskabet, forudsat at administrationsselskabet kan påvise, at det har ekspertise i at administrere eksponeringer af samme art som de securitiserede eksponeringer, og at det har etableret veldokumenterede og fyldestgørende politikker, procedurer og risikostyringskontroller vedrørende administrationen af eksponeringer.«

b) Følgende stykke indsættes:

»3a. Uanset stk. 3 må der, når der er tale om NPE-securitiseringer, hvor der er aftalt en ikkerefunderbar prisrabat, ikke tilbageholdes en væsentlig nettoøkonomisk interesse med henblik på nævnte stykke på mindre end 5 % af summen af nettoværdien af de securitiserede eksponeringer, der kan betegnes som misligholdte eksponeringer samt i givet fald den nominelle værdi af eventuelle ikke-misligholdte securitiserede eksponeringer.

Nettoværdien af en misligholdt eksponering beregnes ved at trække den ikkerefunderbare prisrabat, der er aftalt for den enkelte securitiserede eksponering på tidspunktet for indgåelsen, eller i givet fald den relevante andel af den ikkerefunderbare prisrabat, der er aftalt for puljen af underliggende eksponeringer, på tidspunktet for indgåelsen, fra eksponeringens nominelle værdi eller, hvor det er relevant, dens udestående værdi på tidspunktet for indgåelsen. Med henblik på at fastsætte nettoværdien af de securitiserede misligholdte eksponeringer kan den ikkerefunderbare prisrabat desuden omfatte differencen mellem den nominelle værdi af trancherne i den NPE-securitisering, som det eksponeringsleverende institut har garanteret med henblik på efterfølgende salg, og den pris, til hvilken disse trancher første gang sælges til utilknyttede tredjeparter.«

c) I stk. 7 foretages følgende ændringer:

i) I første afsnit tilføjes følgende litraer:

»f) de nærmere regler for risikotilbageholdelse i henhold til stk. 3 og 3a i forbindelse med NPE-securitiseringer

g) indvirkningen af gebyrer betalt til tilbageholderen på den effektive væsentlige nettoøkonomiske interesse, jf. stk. 1.«

ii) Andet afsnit affattes således:

»EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. oktober 2021.«

5) I artikel 9, stk. 1, tilføjes følgende afsnit:

»Uanset første afsnit skal der for så vidt angår underliggende eksponeringer, der var misligholdte eksponeringer på det tidspunkt, hvor det eksponeringsleverende institut købte dem af den relevante tredjepart, anvendes solide standarder ved udvælgelsen og prissætningen af disse eksponeringer.«

6) Artikel 18, litra a), affattes således:

»a) securitiseringen opfylder alle kravene fastsat i dette kapitels afdeling 1, 2 eller 2a, og ESMA er blevet underrettet i henhold til artikel 27, stk. 1, og«.

7) Overskriften på afdeling 1 i kapitel 4 affattes således:

»Krav til simpel, transparent og standardiseret traditionel securitisering, der ikke er ABCP«.

8) I artikel 19 foretages følgende ændringer:

a) Overskriften til artiklen affattes således:

»Simpel, transparent og standardiseret traditionel securitisering, der ikke er ABCP«.

b) Stk. 1 affattes således:

»1. Traditionelle securitiseringer, undtagen ABCP-programmer og ABCP-transaktioner, som opfylder de krav, der er fastsat i artikel 20, 21 og 22, anses for at være STS.«

9) I artikel 22 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 4 tilføjes følgende afsnit:

»Uanset første afsnit kan de eksponeringsleverende institutter fra den 1. juni 2021 beslutte at offentliggøre tilgængelige oplysninger vedrørende de vigtigste negative indvirkninger af de aktiver, der finansieres af de underliggende eksponeringer, på bæredygtighedsfaktorerne.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»6. Senest den 10. juli 2021 udarbejder ESA'erne gennem De Europæiske Tilsynsmyndigheders Fælles Udvalg udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010 med hensyn til indholdet af, metodologien for og præsentationen af de oplysninger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 4, andet afsnit, for så vidt angår bæredygtighedsindikatorerne i forhold til negative indvirkninger på klimaet og andre miljømæssige, sociale og ledelsesrelaterede negative indvirkninger.

De pågældende udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder omhandlet i første afsnit skal i givet fald afspejle eller trække på de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er udarbejdet i henhold til med ESA'ernes mandat i forordning (EU) 2019/2088, navnlig i dennes artikel 2a og artikel 4, stk. 6 og 7.

Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere nærværende forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010.«

10) Følgende afdeling indsættes:

»*AFDELING 2a*

Krav til simple, transparente og standardiserede balanceførte securitiseringer

Artikel 26a

Simpel, transparent og standardiseret balanceført securitisering

1. Syntetiske securitiseringer, der opfylder kravene i artikel 26b-26e, anses for at være balanceførte STS-securitiseringer.

2. EBA kan i nært samarbejde med ESMA og EIOPA og i henhold til artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 vedtage retningslinjer for og anbefalinger til en harmoniseret fortolkning og anvendelse af kravene i nærværende forordnings artikel 26b-26e.

Artikel 26b

Krav til simpelhed

1. Et eksponeringsleverende institut skal være en enhed, der er godkendt eller har tilladelse i Unionen.

Et eksponeringsleverende institut, der erhverver en tredjeparts eksponeringer for egen regning og derefter securitiserer dem, skal på disse eksponeringer anvende politikker med hensyn til kredit, indsamling, gældsomlægning og servicering, som ikke er mindre strenge end dem, som det eksponeringsleverende institut anvender for sammenlignelige eksponeringer, der ikke er erhvervet.

2. De underliggende eksponeringer skal indgås som en del af det eksponeringsleverende instituts hovedaktivitet.

3. Ved transaktionens afslutning skal de underliggende eksponeringer være opført på balancen hos det eksponeringsleverende institut eller hos en enhed, der tilhører samme koncern, som det eksponeringsleverende institut.

Med henblik på dette stykke er en koncern en af følgende:

a) en gruppe af juridiske enheder, der er underlagt konsolideringsregler i overensstemmelse med første del, afsnit II, kapitel 2, i forordning (EU) nr. 575/2013

b) en koncern som defineret i artikel 212, stk. 1, litra c), i direktiv 2009/138/EF.

4. Det eksponeringsleverende institut må ikke afdække sin eksponering mod den kreditrisiko, der er forbundet med securitiseringens underliggende eksponeringer, ud over den afdækning, der er opnået gennem kreditafdækningsaftalen.

5. Aftalen om kreditrisikoafdækning skal overholde de regler for kreditrisikoreduktion, der er fastsat i artikel 249 i forordning (EU) nr. 575/2013, eller, hvis nævnte artikel ikke finder anvendelse, med krav, der ikke er mindre strenge end kravene fastsat i nævnte artikel.

6. Det eksponeringsleverende institut skal fremlægge erklæringer og garantier for, at følgende krav er opfyldt:

a) det eksponeringsleverende institut eller en enhed i den koncern, som det eksponeringsleverende institut tilhører, har fuld juridisk og gyldig rettighed til de underliggende eksponeringer og de dertil knyttede accessoriske rettigheder

b) hvis udstederen er et kreditinstitut som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i forordning (EU) nr. 575/2013 eller et forsikringsselskab som defineret i artikel 13, nr. 1), i direktiv 2009/138/EF, bevarer det eksponeringsleverende institut eller en enhed, som er omfattet af tilsynet på konsolideret niveau, kreditrisikoen for de underliggende eksponeringer på dennes balance

c) hver underliggende eksponering opfylder på den dato, hvor den medtages i den securitiserede portefølje, anerkendelseskriterierne og alle betingelserne, bortset fra forekomsten af en kreditbegivenhed som omhandlet i artikel 26e, stk. 1, for en kreditrisikoafdækningsbetaling i overensstemmelse med kreditafdækningsaftalen indeholdt i securitiseringsdokumentationen

d) efter det eksponeringsleverende instituts bedste overbevisning, indeholder aftalen for hver underliggende eksponering en juridisk, gyldig og bindende forpligtelse, som kan håndhæves, for låntageren til at betale de pengebeløb, der er anført i den pågældende kontrakt

e) de underliggende eksponeringer er i overensstemmelse med bevillingskriterier, som ikke er mindre strenge end de standardbevillingskriterier, som udstederen anvender på tilsvarende eksponeringer, som ikke er securitiserede

f) efter det eksponeringsleverende instituts bedste overbevisning, overtræder ingen af låntagerne i væsentlig grad eller misligholder deres forpligtelser for så vidt angår en underliggende eksponering på den dato, hvor den underliggende eksponering medtages i den securitiserede portefølje

g) efter det eksponeringsleverende instituts bedste overbevisning, indeholder transaktionsdokumentationen ikke forkerte oplysninger om detaljerne vedrørende de underliggende eksponeringer

h) ved transaktionens afslutning, eller når en underliggende eksponering medtages i den securitiserede portefølje, er kontrakten mellem låntageren og den oprindelige långiver i relation til den underliggende eksponering ikke blevet ændret på en sådan måde, at håndhævelsen eller inddrivelsen i forhold til den pågældende underliggende eksponering er blevet påvirket.

7. Underliggende eksponeringer skal opfylde på forhånd fastsatte, klare og veldokumenterede kriterier, som ikke tillader aktiv porteføljeforvaltning af nævnte eksponeringer på et skønsmæssigt grundlag.

I forbindelse med dette stykke betragtes udskiftning af eksponeringer, der er i modstrid med erklæringer eller garantier, eller, hvis securitiseringen omfatter en genopfyldningsperiode, tilføjelse af eksponeringer, der opfylder de fastlagte betingelser for genopfyldning, ikke som aktiv porteføljeforvaltning.

Enhver eksponering, der tilføjes efter transaktionens afslutningsdato, skal opfylde anerkendelseskriterier, som ikke er mindre strenge end dem, der blev anvendt ved den første udvælgelse af de underliggende eksponeringer.

En underliggende eksponering kan fjernes fra transaktionen, hvis denne underliggende eksponering:

a) er fuldt ud tilbagebetalt eller på anden måde udløbet

b) er blevet afhændet som led i det eksponeringsleverende instituts normale virksomhed, forudsat at en sådan afhændelse ikke udgør implicit støtte som omhandlet i artikel 250 i forordning (EU) nr. 575/2013

c) er genstand for en ændring, der ikke er kreditdrevet, såsom refinansiering eller omlægning af gæld, og som finder sted i forbindelse med den normale servicering af den underliggende eksponering, eller

d) ikke opfyldte anerkendelseskriterierne på det tidspunkt, hvor den blev medtaget i transaktionen.

8. Securitiseringen skal sikres ved en pulje af underliggende eksponeringer, som er homogene med hensyn til aktivtype, idet der tages hensyn til de særlige karakteristika, der er forbundet med aktivtypens pengestrømme, herunder deres karakteristika med hensyn til kontrakter, kreditrisiko og forudbetaling. En pulje af underliggende eksponeringer må kun omfatte én aktivtype.

De underliggende eksponeringer omhandlet i første afsnit skal indeholde forpligtelser, der er kontraktmæssigt bindende, og som kan håndhæves med fuld regresret over for låntagerne og, hvor det er relevant, garanterne.

De underliggende eksponeringer omhandlet i første afsnit er forbundet med fastsatte periodiske betalingsstrømme, hvis afdrag beløbsmæssigt kan variere, og som er betalinger vedrørende leje, hovedstol eller renter, eller som er relateret til eventuelle andre rettigheder til at modtage indkomst fra aktiver, som understøtter sådanne betalinger. De underliggende eksponeringer kan også generere indtægter fra salget af finansierede eller leasede aktiver.

De underliggende eksponeringer omhandlet i dette stykkes første afsnit må ikke omfatte værdipapirer som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 44), i direktiv 2014/65/EU, bortset fra erhvervsobligationer, der ikke er opført i et handelssystem.

9. Underliggende eksponeringer må ikke omfatte securitiseringspositioner.

10. De bevillingsstandarder, som underliggende eksponeringer indgås efter, og eventuelle væsentlige ændringer fra forudgående bevillingsstandarder skal gøres fuldt tilgængelige for potentielle investorer uden unødig forsinkelse. De underliggende eksponeringer skal bevilges med fuld regresret over for en låntager, der ikke er en SSPE. Ingen tredjeparter må være involveret i kredit- eller bevillingsbeslutningerne vedrørende de underliggende eksponeringer.

I tilfælde af securitiseringer, hvor de underliggende eksponeringer er boliglån, må puljen af lån ikke omfatte lån, som er markedsført og bevilget med den klausul, at låneansøgeren eller, hvor det er relevant, mæglerne er gjort opmærksom på, at oplysningerne muligvis ikke er verificeret af långiveren.

Vurderingen af låntagerens kreditværdighed skal opfylde kravene i artikel 8 i direktiv 2008/48/EF eller artikel 18, stk. 1-4, stk. 5, litra a), og stk. 6, i direktiv 2014/17/EU eller, hvis det er relevant, tilsvarende krav i tredjelande.

Det eksponeringsleverende institut eller den oprindelige långiver skal have erfaring med indgåelse af eksponeringer af samme art som de securitiserede.

11. Underliggende eksponeringer må på tidspunktet for udvælgelsen ikke omfatte misligholdte eksponeringer som omhandlet i artikel 178, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013 eller eksponeringer mod en kreditsvag låntager eller garantistiller, som, efter det eksponeringsleverende instituts eller den oprindelige långivers bedste overbevisning:

a) er blevet erklæret insolvent, eller hvis kreditorer ved en domstol er givet en endelig ret til tvangsinddrivelse, som ikke kan appelleres, eller erstatning som følge af den manglende betaling inden for tre år forud for indgåelsesdatoen, eller har gennemgået en gældsomlægningsproces for så vidt angår vedkommendes misligholdte eksponeringer inden for tre år forud for datoen for udvælgelse af de underliggende eksponeringer, medmindre:

   i) en omlagt underliggende eksponering ikke har frembragt nye restancer efter datoen for omlægningen, der skal have fundet sted mindst ét år forud for datoen for udvælgelse af de underliggende eksponeringer, og

   ii) de oplysninger, som det eksponeringsleverende institut gør tilgængelige i henhold til artikel 7, stk. 1, første afsnit, litra a), og litra e), nr. i), udtrykkeligt fastsætter andelen af omlagte underliggende eksponeringer, tidspunktet for og nærmere oplysninger om omlægningen og deres udvikling efter datoen for omlægningen

b) på tidspunktet for indgåelse af den underliggende eksponering, hvis det er relevant, fandtes i et offentligt kreditregister over personer med negativ kredithistorik eller, hvis et sådant offentligt register ikke findes, et andet kreditregister, som er tilgængeligt for det eksponeringsleverende institut eller den oprindelige långiver, eller

c) har en kreditvurdering, som indikerer, at risikoen for, at kontraktmæssigt aftalte betalinger, der ikke erlægges, er væsentligt højere end for sammenlignelige eksponeringer, som det eksponeringsleverende institut besidder, og som ikke securitiseres.

12. Låntagerne skal på det tidspunkt, hvor de underliggende eksponeringer medtages, have erlagt mindst én betaling, medmindre:

a) securitiseringen er en revolverende securitisering sikret ved eksponeringer, som afvikles med et enkelt afdrag, eller som har en restløbetid på mindre end ét år, herunder uden begrænsning månedlige betalinger på revolverende kreditter, eller

b) eksponeringen repræsenterer refinansieringen af en eksponering, der allerede indgår i transaktionen.

13. EBA udarbejder i nært samarbejde med ESMA og EIOPA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som præciserer, hvilke af de i stk. 8 omhandlede underliggende eksponeringer der anses for at være homogene.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. oktober 2021.

Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 26c

Krav til standardisering

1. Det eksponeringsleverende institut eller den oprindelige långiver skal opfylde kravet om risikotilbageholdelse i henhold til artikel 6.

2. Rente- og valutarisici, som opstår ved en securitisering, og deres mulige indvirkning på betalingerne til det eksponeringsleverende institut og investorerne skal beskrives i transaktionsdokumentationen. Disse risici skal begrænses på passende vis, og eventuelle foranstaltninger, der træffes med henblik herpå, offentliggøres. Enhver sikkerhedsstillelse, der sikrer investors forpligtelser i henhold til aftalen om kreditrisikoafdækning, skal være denomineret i den samme valuta, som kreditrisikoafdækningsbetalingen er denomineret i.

I tilfælde af en securitisering, der anvender en SSPE, skal størrelsen af SSPE'ens forpligtelser vedrørende rentebetalinger til investorerne på hver betalingsdato være lig med eller mindre end beløbet for SSPE'ens indtægter fra det eksponeringsleverende institut og enhver aftale om sikkerhedsstillelse.

Undtagen med henblik på afdækning af renterisici eller valutarisici i forbindelse med de underliggende eksponeringer må puljen af underliggende eksponeringer kun omfatte derivater. Sådanne derivater tegnes og dokumenteres i overensstemmelse med almindelige standarder for international finansiering.

3. Alle refererede rentebetalinger vedrørende transaktionen skal baseres på en af følgende:

a) almindeligt anvendte markedsrentesatser eller almindeligt anvendte sektorbestemte rentesatser, der afspejler finansieringsomkostningerne, og må ikke knyttes til komplekse formler eller derivater

b) indtægter fra den sikkerhedsstillelse, der sikrer investorens forpligtelser i henhold til aftalen om kreditrisikoafdækning.

Alle refererede forfaldne rentebetalinger vedrørende underliggende eksponeringer skal baseres på almindeligt anvendte markedsrentesatser eller almindeligt anvendte sektorbestemte rentesatser, der afspejler finansieringsomkostningerne, og må ikke knyttes til komplekse formler eller derivater.

4. Efter forekomst af en fyldestgørelsesgrund med hensyn til det eksponeringsleverende institut har investoren tilladelse til at træffe håndhævelsesforanstaltninger.

I tilfælde af en securitisering, der anvender en SSPE, hvor der er udstedt påkrav eller givet meddelelse om opsigelse af aftalen om kreditrisikoafdækning, må intet kontantbeløb tilbageholdes i SSPE'en ud over det nødvendige for at sikre den operationelle funktion af den pågældende SSPE, betaling af kreditrisikoafdækningsbetalinger for misligholdte underliggende eksponeringer, der stadig er ved at blive omlagt på tidspunktet for opsigelsen, eller den velordnede tilbagebetaling til investorerne i overensstemmelse med kontraktvilkårene i securitiseringen.

5. Tab skal fordeles mellem indehaverne af en securitiseringsposition efter tranchernes rangorden begyndende med den mest efterstillede tranche.

Der skal anvendes sekventielle afdrag på alle trancher for at bestemme det udestående beløb for trancherne på hver betalingsdato begyndende fra den mest foranstillede tranche.

Uanset andet afsnit skal transaktioner kendetegnet ved ikkesekventiel prioritering af betalinger omfatte hændelser, der er relateret til udviklingen i de underliggende eksponeringer, der medfører, at prioriteringen af betalinger igen ændres til sekventiel prioritering af betalinger. Sådanne udviklingsrelaterede hændelser skal mindst omfatte:

a) enten stigningen i de misligholdte eksponeringers kumulative beløb eller stigningen i de kumulative tab ud over en given procentdel af den underliggende porteføljes beløb

b) én yderligere bagudrettet hændelse, og

c) én fremadrettet hændelse.

EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder vedrørende den nærmere fastlæggelse og i givet fald vedrørende kalibreringen af de udviklingsrelaterede hændelser.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. juni 2021.

Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere denne forordning ved at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder omhandlet i fjerde afsnit i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Efterhånden som trancherne afdrages, skal en del af sikkerhedsstillelsen, der svarer til afdragene på disse trancher, tilbagebetales til investorerne, forudsat at investorerne har sikret disse trancher.

Hvis en kreditbegivenhed som omhandlet i artikel 26e er indtruffet i forbindelse med underliggende eksponeringer, og gældsomlægningen for disse eksponeringer ikke er afsluttet, skal det kreditrisikoafdækningsbeløb, der er tilbage på enhver betalingsdato, mindst svare til den udestående nominale værdi af disse underliggende eksponeringer, minus værdien af eventuelle mellemliggende betalinger foretaget i relation til de pågældende underliggende eksponeringer.

6. Transaktionsdokumentationen skal indeholde passende førtidsindfrielsesbestemmelser eller -hændelser for afslutning af den revolverende periode, såfremt securitiseringen er en revolverende securitisering, herunder som minimum følgende:

a) en forringelse af de underliggende eksponeringers kreditkvalitet, som bringer denne ned på eller under en på forhånd fastlagt tærskel

b) en stigning i tab til over en på forhånd fastsat tærskel

c) der genereres ikke tilstrækkeligt med nye underliggende eksponeringer, som lever op til den på forhånd fastlagte kreditkvalitet i en nærmere bestemt periode.

7. Transaktionsdokumentationen skal klart angive:

a) aftalemæssige forpligtelser, opgaver og ansvar for administrationsselskabet, trustee og andre udbydere af accessoriske tjenesteydelser, alt efter hvad der er relevant, samt tredjepartskontrolagenten, jf. artikel 26e, stk. 4

b) bestemmelser, der sikrer udskiftning af administrationsselskabet, trustee, andre accessoriske tjenesteydere eller tredjepartskontrolagenten, jf. artikel 26e, stk. 4, i tilfælde af misligholdelse fra en af disse tjenesteyderes side eller dennes insolvens, hvis disse tjenesteydere adskiller sig fra det eksponeringsleverende institut, på en måde, der ikke medfører, at leveringen af disse tjenester ophører;

c) de forvaltningsprocedurer, der gælder for de underliggende eksponeringer på transaktionens afslutningsdato og derefter, og de omstændigheder, under hvilke disse procedurer kan ændres

d) de forvaltningsstandarder, som administrationsselskabet er forpligtet til at overholde i forbindelse med forvaltning af de underliggende eksponeringer i hele securitiseringens løbetid.

8. Administrationsselskabet skal have ekspertise inden for forvaltning af eksponeringer af samme art som de securitiserede og have veldokumenterede og passende politikker, procedurer og risikostyringskontroller, der er forbundet med forvaltning af eksponeringer.

Administrationsselskabet anvender forvaltningsprocedurer på de underliggende eksponeringer, der er mindst lige så strenge som dem, der anvendes af det eksponeringsleverende institut på tilsvarende eksponeringer, som ikke securitiseres.

9. Det eksponeringsleverende institut skal til enhver tid føre et ajourført referenceregister for at identificere de underliggende eksponeringer. I dette register identificeres referencelåntagerne, de referenceforpligtelser, som de underliggende eksponeringer opstår fra, og for hver underliggende eksponering den nominelle værdi, der er kreditrisikoafdækket, og den, som er udestående.

10. Transaktionsdokumentationen skal indeholde klare bestemmelser, der letter den rettidige løsning af konflikter mellem forskellige investorklasser. I tilfælde af en securitisering, der anvender en SSPE, skal stemmerettigheder defineres klart og tildeles obligationsindehaverne, og det ansvar, som påhviler trustee og andre enheder med betroede opgaver over for investorerne, skal klart identificeres.

Artikel 26d

Krav til transparens

1. Det eksponeringsleverende institut skal forud for prisfastsættelsen gøre data vedrørende den statiske og dynamiske historiske misligholdelses- og tabsudvikling, bl.a. data vedrørende overtrædelse af kontraktvilkår og misligholdelse, for eksponeringer, som i alt væsentligt svarer til dem, som securitiseres, og datakilderne og kriterierne for at sidestille eksponeringer tilgængelige for potentielle investorer. Disse data skal omfatte en periode på mindst fem år.

2. En stikprøve af de underliggende eksponeringer skal kontrolleres af en relevant og uafhængig ekstern instans forud for afslutningen af transaktionen, idet det bl.a. undersøges, om de underliggende eksponeringer kan omfattes af kreditrisikoafdækning i henhold til aftalen om kreditrisikoafdækning.

3. Det eksponeringsleverende institut skal forud for fastsættelsen af prisen på securitiseringen gøre en »liability cash flow«-model tilgængelig for potentielle investorer, som netop repræsenterer det kontraktmæssige forhold mellem de underliggende eksponeringer og de betalinger, der finder sted mellem det eksponeringsleverende institut, investorer, andre tredjeparter og, hvis det er relevant, SSPE'en, og skal efter prisfastsættelsen gøre nævnte model tilgængelig for investorer på løbende basis og for potentielle investorer efter anmodning.

4. I tilfælde af en securitisering, hvor de underliggende eksponeringer er boliglån, billån eller billeasingaftaler, skal det eksponeringsleverende institut offentliggøre de tilgængelige oplysninger om miljøpræstationer for de aktiver, der finansieres via sådanne boliglån, billån eller billeasingaftaler som led i de oplysninger, der videregives i medfør af artikel 7, stk. 1, første afsnit, litra a).

Uanset første afsnit kan de eksponeringsleverende institutter fra den 1. juni 2021 beslutte at offentliggøre tilgængelige oplysninger vedrørende de vigtigste negative indvirkninger for de aktiver, der finansieres af de underliggende eksponeringer, på bæredygtighedsfaktorerne.

5. Det eksponeringsleverende institut er ansvarligt for overholdelse af artikel 7. De oplysninger, der kræves i henhold til artikel 7, stk. 1, første afsnit, litra a), skal forud for prisfastsættelsen gøres tilgængelige for potentielle investorer efter anmodning. De oplysninger, der kræves i henhold til artikel 7, stk. 1, første afsnit, litra b), c) og d), skal gøres tilgængelige forud for prisfastsættelsen, i det mindste i udkast eller foreløbig form. Den endelige dokumentation skal gøres tilgængelig for investorerne senest 15 dage efter transaktionens afslutning.

6. Senest den 10. juli 2021 udarbejder ESA'erne gennem De Europæiske Tilsynsmyndigheders Fælles Udvalg udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010 med hensyn til indholdet af, metodologien for og præsentationen af de oplysninger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 4, andet afsnit, for så vidt angår bæredygtighedsindikatorerne i forhold til negative indvirkninger på klimaet og andre miljømæssige, sociale og forvaltningsrelaterede negative indvirkninger.

De pågældende udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder omhandlet i nærværende stykkes første afsnit skal i givet fald afspejle eller trække på de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er udviklet i overensstemmelse med ESA'ernes mandat i henhold til forordning (EU) 2019/2088, navnlig dennes artikel 2a og artikel 4, stk. 6 og 7.

Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere nærværende forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010.

Artikel 26e

Krav vedrørende aftalen om kreditrisikoafdækning, tredjepartskontrolagenten og det syntetiske mer-spread

1. Aftalen om kreditrisikoafdækning skal mindst dække følgende kreditbegivenheder:

a) de kreditbegivenheder, der er omhandlet i artikel 215, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013, hvis risikooverførslen opnås ved brug af garantier

b) de kreditbegivenheder, der er omhandlet i artikel 216, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013, hvis risikooverførslen opnås ved brug af kreditderivater.

Alle kreditbegivenheder skal dokumenteres.

Kreditlempelser i den i artikel 47b i forordning (EU) nr. 575/2013 anvendte betydning, som finder anvendelse på de underliggende eksponeringer, udelukker ikke, at der kan udløses kreditbegivenheder.

2. Kreditrisikoafdækningsbetalingen efter en kreditbegivenhed beregnes på grundlag af det eksponeringsleverende instituts eller den oprindelige långivers faktiske realiserede tab, der er fremkommet i overensstemmelse med deres standardinddrivelsespolitikker og -procedurer for de relevante eksponeringstyper, og som er registreret i deres regnskaber på det tidspunkt, hvor betalingen foretages. Den endelige kreditrisikoafdækningsbetaling forfalder til betaling inden for et nærmere fastsat tidsrum efter gældsomlægningen for den relevante underliggende eksponering, hvis gældsomlægningen er afsluttet før det planlagte ubetingede udløb eller førtidigt ophør af aftalen om kreditrisikoafdækning.

Der skal foretages en foreløbig kreditrisikoafdækningsbetaling, senest seks måneder efter at en kreditbegivenhed som omhandlet i stk. 1 er indtruffet i tilfælde, hvor gældsomlægningen af tabene for den relevante underliggende eksponering ikke er afsluttet ved udgangen af den pågældende seksmånedersperiode. Den foreløbige kreditrisikoafdækningsbetaling skal som minimum udgøre det højeste af følgende:

a) det forventede tab, som svarer til den værdiforringelse, som er registreret af det eksponeringsleverende institut i dets regnskaber i overensstemmelse med de gældende regnskabsregler på det tidspunkt, hvor den foreløbige betaling foretages, under forudsætning af, at kreditafdækningsaftalen ikke eksisterer og ikke dækker noget tab

b) hvis det er relevant, det forventede tab fastlagt i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 3, i forordning (EU) nr. 575/2013.

Hvis der foretages en foreløbig kreditrisikoafdækningsbetaling, foretages den i første afsnit omhandlede endelige kreditrisikoafdækningsbetaling for at tilpasse den foreløbige afregning af tab til det faktiske realiserede tab.

Metoden til beregning af foreløbige og endelige kreditrisikoafdækningsbetalinger fastsættes i aftalen om kreditrisikoafdækning.

Kreditrisikoafdækningsbetalingen skal stå i forhold til den del af den udestående nominelle værdi af den tilsvarende underliggende eksponering, som er omfattet af aftalen om kreditrisikoafdækning.

Det eksponeringsleverende instituts ret til at modtage kreditrisikoafdækningsbetalingen skal kunne håndhæves. De beløb, som investorerne skal betale i henhold til aftalen om kreditrisikoafdækning, skal angives tydeligt i aftalen om kreditrisikoafdækning og begrænses. Det skal være muligt at beregne disse beløb under alle omstændigheder. I aftalen om kreditrisikoafdækning fastsættes det klart, under hvilke omstændigheder investorer skal foretage betalinger. Den i stk. 4 omhandlede tredjepartskontrolagent skal vurdere, om sådanne omstændighederne er indtruffet.

Størrelsen af kreditrisikoafdækningsbetalingen beregnes for den enkelte underliggende eksponering, for hvilken der er indtruffet en kreditbegivenhed.

3. Aftalen om kreditrisikoafdækning skal angive den maksimale forlængelsesperiode, som skal gælde for gældsomlægningen for de underliggende eksponeringer, i forbindelse med hvilke der er indtruffet en kreditbegivenhed som omhandlet i stk. 1, men hvor gældsomlægningen ikke er afsluttet før det planlagte ubetingede udløb eller førtidigt ophør af aftalen om kreditrisikoafdækning. En sådan forlængelsesperiode må ikke overstige to år. Aftalen om kreditrisikoafdækning skal foreskrive, at der ved udløbet af denne forlængelsesperiode foretages en endelig kreditrisikoafdækningsbetaling på grundlag af det eksponeringsleverende instituts endelige tabsskøn, som skulle være blevet registreret af det eksponeringsleverende institut i dets regnskaber på det pågældende tidspunkt, under forudsætning af at kreditafdækningsaftalen ikke eksisterer og ikke dækker noget tab.

I tilfælde af at aftalen om kreditrisikoafdækning er ophørt, fortsætter gældsomlægningsprocessen med hensyn til eventuelle udestående kreditbegivenheder, der er indtruffet før ophøret, på samme måde som beskrevet i første afsnit.

De kreditrisikoafdækningspræmier, der skal betales i henhold til aftalen om kreditrisikoafdækning, struktureres som betinget af den udestående nominelle værdi af de ikkemisligholdte securitiserede eksponeringer på betalingstidspunktet og afspejle risikoen ved den afdækkede tranche. Med henblik herpå må aftalen om kreditrisikoafdækning ikke foreskrive garanterede præmier, forudgående præmiebetalinger, rabatordninger eller andre mekanismer, der kan forhindre eller begrænse den faktiske fordeling af tab til investorerne eller tilbageføre en del af de betalte præmier til det eksponeringsleverende institut efter transaktionens udløb.

Uanset nærværende stykkes tredje afsnit tillades forudgående præmiebetalinger i tilfælde, hvor garantiordningen er udtrykkeligt fastsat i en medlemsstats nationale lovgivning og er omfattet af en regaranti fra en af de enheder, der er anført i artikel 214, stk. 2, litra a)-d), i forordning (EU) nr. 575/2013, forudsat at statsstøttereglerne overholdes.

Det beskrives i transaktionsdokumentationen, hvordan kreditrisikoafdækningspræmien og eventuelle relaterede kuponer beregnes for hver betalingsdato i hele securitiseringens løbetid.

Det eksponeringsleverende instituts ret til at modtage kreditrisikoafdækningspræmier skal kunne håndhæves.

4. Det eksponeringsleverende institut udpeger en tredjepartskontrolagent før datoen for transaktionens afslutning. For hver af de underliggende eksponeringer, for hvilke der gives meddelelse om kreditbegivenhed, kontrollerer tredjepartskontrolagenten som minimum alle de følgende forhold:

a) at den kreditbegivenhed, der henvises til i meddelelsen om kreditbegivenhed, er en kreditbegivenhed som specificeret i henhold til aftalen om kreditrisikoafdækning

b) at den underliggende eksponering indgik i referenceporteføljen på tidspunktet for den pågældende kreditbegivenheds indtræden

c) at den underliggende eksponering opfyldte anerkendelseskriterierne på tidspunktet for dets medtagelse i referenceporteføljen

d) hvis der er blevet tilføjet en underliggende eksponering til securitiseringen som følge af en genopfyldning, at en sådan genopfyldning er sket i overensstemmelse med betingelserne for genopfyldning

e) at det endelige tab stemmer overens med de tab, som det eksponeringsleverende institut har registreret i sin resultatopgørelse

f) at tabene i forhold til de underliggende eksponeringer på det tidspunkt, hvor den endelige kreditrisikoafdækningsbetaling foretages, er blevet korrekt fordelt på investorerne.

Tredjepartskontrolagenten skal være uafhængig i forhold til det eksponeringsleverende institut og investorerne og, hvis det er relevant, til SSPE'en og skal have accepteret udnævnelsen til tredjepartskontrolagent pr. datoen for transaktionens afslutning.

Tredjepartskontrolagenten kan udføre kontrollen på grundlag af stikprøver i stedet for på grundlag af hver enkelt underliggende eksponering, som der anmodes om kreditrisikoafdækningsbetaling for. Investorerne kan dog anmode om kontrol af, om en eller flere bestemte underliggende eksponeringer opfylder anerkendelseskriterierne, hvis de ikke er tilfredse med den stikprøvebaserede kontrol.

Det eksponeringsleverende institut medtager et tilsagn i transaktionsdokumentationen om at give tredjepartskontrolagenten alle de oplysninger, der er nødvendige for at kunne kontrollere kravene fastsat i første afsnit.

5. Det eksponeringsleverende institut må ikke afslutte en transaktion forud for dens planlagte udløb af andre årsager end følgende begivenheder:

a) investorens insolvens

b) investorens manglende betaling af skyldige beløb i henhold til aftalen om kreditrisikoafdækning eller investors misligholdelse af en væsentlig forpligtelse fastlagt i transaktionsdokumenterne

c) relevante reguleringsmæssige begivenheder, herunder:

   i) relevante ændringer i EU-retten eller national ret, relevante ændringer foretaget af de kompetente myndigheder i officielt offentliggjorte fortolkninger af sådan lovgivning, hvor sådanne findes, eller relevante ændringer i den skattemæssige eller regnskabsmæssige behandling af transaktionen, som har en væsentlig negativ indvirkning på en transaktions økonomiske effektivitet, i hvert enkelt tilfælde sammenlignet med det, der blev forudset på tidspunktet for indgåelsen af transaktionen, og som ikke med rimelighed kunne forventes på det pågældende tidspunkt

   ii) en beslutning fra en kompetent myndighed om, at det eksponeringsleverende institut eller et eller flere af det eksponeringsleverende instituts tilknyttede selskaber ikke har eller ikke længere har tilladelse til at anerkende en væsentlig kreditrisikooverførsel, jf. artikel 245, stk. 2 eller 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, med hensyn til securitiseringen

d) udnyttelse af en option på at opsige transaktionen på et givet tidspunkt (»time call«), når den periode, der måles fra transaktionens afslutningsdato, er lig med eller større end den oprindelige referenceporteføljes vægtede gennemsnitlige løbetid på transaktionens afslutningsdato

e) udnyttelse af en clean-up call option som defineret i artikel 242, nr. 1), i forordning (EU) nr. 575/2013

f) i tilfælde af ufinansieret kreditrisikoafdækning, at investoren ikke længere anerkendes som udbyder af kreditrisikoafdækning i henhold til kravene i stk. 8.

Det skal angives i transaktionsdokumentationen, om en af de i litra d) og e) omhandlede call-rettigheder indgår i den pågældende transaktion, og hvordan sådanne call-rettigheder er struktureret.

Med henblik på litra d) må time call ikke være struktureret med henblik på at undgå fordeling af tab på kreditforbedringspositioner eller andre positioner, som indehaves af investorer, og må ikke være struktureret på anden vis med henblik på kreditforbedring.

Når muligheden for time call benyttes, skal de eksponeringsleverende institutter underrette de kompetente myndigheder om, hvordan kravet omhandlet i andet og tredje afsnit er opfyldt, herunder med en begrundelse for anvendelsen af time call og en plausibel redegørelse, som viser, at brugen af time call ikke er begrundet i en forringelse af kvaliteten af de underliggende aktiver.

I tilfælde af finansieret kreditrisikoafdækning skal sikkerhedsstillelsen ved kreditrisikoafdækningsaftalens ophør tilbagebetales til investorerne i henhold til tranchernes rangorden med forbehold af bestemmelserne i den relevante insolvenslovgivning, i det omfang den finder anvendelse på det eksponeringsleverende institut.

6. Investorerne må ikke afslutte en transaktion inden dens planlagte udløb af andre grunde end manglende betaling af kreditrisikopræmien eller enhver anden materiel misligholdelse af kontraktlige forpligtelser fra det eksponeringsleverende instituts side.

7. Det eksponeringsleverende institut kan forpligte sig til et syntetisk mer-spread, der stilles til rådighed som en kreditforbedring for investorerne, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

a) den beløbsmæssige størrelse af det syntetiske mer-spread, som det eksponeringsleverende institut forpligter sig til at anvende som kreditforbedring ved hver betalingsperiode, angives i transaktionsdokumentationen og udtrykkes som en fast procentdel af den samlede udestående porteføljesaldo ved begyndelsen af den relevante betalingsperiode (fast syntetisk mer-spread)

b) det syntetiske mer-spread, som ikke anvendes til dækning af kredittab, der opstår i løbet af hver betalingsperiode, tilbagebetales til det eksponeringsleverende institut

c) for eksponeringsleverende institutter, der anvender IRB-metoden, jf. artikel 143 i forordning (EU) nr. 575/2013, overstiger det samlede forpligtede beløb pr. år ikke de forventede tab over ét år på alle underliggende eksponeringer for nævnte år, beregnet i overensstemmelse med artikel 158 i nævnte forordning

d) for eksponeringsleverende institutter, der ikke anvender IRB-metoden, jf. artikel 143 i forordning (EU) nr. 575/2013, fastlægges beregningen af de forventede tab over ét år i den underliggende portefølje klart i transaktionsdokumentationen

e) i transaktionsdokumentationen angives de betingelser, der er fastsat i dette stykke.

8. En aftale om kreditrisikoafdækning skal have form af:

a) en garanti, der opfylder de krav, der er fastsat i tredje del, afsnit II, kapitel 4, i forordning (EU) nr. 575/2013, hvorved kreditrisikoen overføres til en af de enheder, der er anført i artikel 214, stk. 2, litra a)-d), i forordning (EU) nr. 575/2013, forudsat at eksponeringerne mod investoren kan tillægges en risikovægt på 0 % i henhold til nævnte forordnings tredje del, afsnit II, kapitel 2

b) en garanti, der opfylder de krav, der er fastsat i tredje del, afsnit II, kapitel 4, i forordning (EU) nr. 575/2013, som drager fordel af en regaranti fra en af de enheder, der er omhandlet i dettes stykkes litra a), eller

c) en anden kreditrisikoafdækning, som ikke er omhandlet i dette stykkes litra a) og b) i form af en garanti, et kreditderivat eller en credit linked note, der opfylder kravene i artikel 249 i forordning (EU) nr. 575/2013, forudsat at investorens forpligtelser er sikret ved sikkerhedsstillelse, der opfylder kravene i stk. 9 og 10 i nærværende artikel.

9. En anden kreditrisikoafdækning, der er omhandlet i stk. 8, litra c), skal opfylde følgende krav:

a) det eksponeringsleverende instituts ret til at anvende sikkerhedsstillelsen til at opfylde investorernes forpligtelser vedrørende risikoafdækningsbetaling kan håndhæves, og muligheden for at håndhæve denne ret er sikret gennem passende aftaler om sikkerhedsstillelse

b) der kan ske en håndhævelse af investorernes ret til at tilbagelevere en sikkerhedsstillelse, der ikke er blevet anvendt til at opfylde risikoafdækningsbetalinger, når securitiseringen afvikles, eller efterhånden som trancherne afdrages

c) hvis sikkerhedsstillelsen er investeret i værdipapirer, indeholder transaktionsdokumentationen kriterierne for anerkendelseskriterier og deponeringsordninger for sådanne værdipapirer.

Det angives i transaktionsdokumentationen, om investorerne fortsat er eksponeret for det eksponeringsleverende instituts kreditrisiko.

Det eksponeringsleverende institut indhenter en udtalelse fra en kvalificeret juridisk rådgiver, der bekræfter, at kreditrisikoafdækningen kan håndhæves i alle relevante jurisdiktioner.

10. Hvis der ydes anden kreditrisikoafdækning, jf. denne artikels stk. 8, litra c), skal det eksponeringsleverende institut og investoren anvende sikkerhedsstillelse af høj kvalitet, dvs.:

a) enten sikkerhedsstillelse i form af gældsinstrumenter med en risikovægt på 0 %, jf. tredje del, afsnit II, kapitel 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, som opfylder alle følgende betingelser:

   i) gældsinstrumenterne har en maksimal restløbetid på tre måneder, som ikke må være længere end den tid, der resterer til næste betalingsdato

   ii) gældsinstrumenterne kan indløses til kontanter til et beløb, der svarer til den udestående del af den risikoafdækkede tranche

   iii) gældsinstrumenterne opbevares af en depositar, der er uafhængig af det eksponeringsleverende institut og investorerne

b) eller sikkerhedsstillelse i form af kontanter opbevaret af et tredjepartskreditinstitut med kreditkvalitetstrin 3 eller derover i overensstemmelse med konverteringen som fastsat i artikel 136 i forordning (EU) nr. 575/2013.

Uanset nærværende stykkes første afsnit kan kun det eksponeringsleverende institut, forudsat at investoren har givet sit udtrykkelige samtykke i den endelige transaktionsdokumentation efter at have udført sin due diligence-undersøgelse i henhold til nærværende forordnings artikel 5, herunder en vurdering af enhver relevant modpartsrisikoeksponering, gøre brug af sikkerhedsstillelse af høj kvalitet i form af kontanter deponeret hos det eksponeringsleverende institut eller et af dets tilknyttede selskaber, såfremt det eksponeringsleverende institut eller et af dets tilknyttede selskaber mindst opfylder kreditkvalitetstrin 2 i overensstemmelse med konverteringen som fastsat i artikel 136 i forordning (EU) nr. 575/2013.

De kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 29, stk. 5, kan efter høring af EBA tillade sikkerhedsstillelse i form af kontanter deponeret hos det eksponeringsleverende institut eller et af dets tilknyttede selskaber, såfremt det eksponeringsleverende institut eller et af dets tilknyttede selskaber opfylder kreditkvalitetstrin 3, forudsat at der kan fremlægges dokumentation for markedsvanskeligheder, objektive hindringer i forbindelse med det kreditkvalitetstrin, der er tildelt instituttets medlemsstat, eller betydelige potentielle koncentrationsproblemer i den pågældende medlemsstat som følge af anvendelsen af minimumskravet om kreditkvalitetstrin 2 som omhandlet i andet afsnit.

Hvis et tredjepartskreditinstitut eller det eksponeringsleverende institut et af dets tilknyttede selskaber ikke længere opfylder minimumskreditkvalitetstrinnet, skal sikkerhedsstillelsen inden for ni måneder overføres til et tredjepartskreditinstitut med kreditkvalitetstrin 3 eller derover, eller sikkerhedsstillelsen skal investeres i værdipapirer, der opfylder kriterierne i første afsnit, litra a).

Kravene i dette afsnit anses for opfyldt i tilfælde af investeringer i credit linked notes udstedt af det eksponeringsleverende institut i overensstemmelse med artikel 218 i forordning (EU) nr. 575/2013.

EBA overvåger anvendelsen af den i denne artikel omhandlede praksis for sikkerhedsstillelse, idet der lægges særlig vægt på den modpartskreditrisiko og de andre økonomiske og finansielle risici, som investorerne bærer som følge af en sådan praksis for sikkerhedsstillelse.

EBA forelægger Kommissionen en rapport om sine resultater senest den 10. april 2023.

Senest den 10. oktober 2023 forelægger Kommissionen på grundlag af EBA's rapport Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af denne artikel, navnlig med hensyn til risikoen for overdreven opbygning af modpartskreditrisiko i det finansielle system, ledsaget af et lovgivningsmæssigt forslag om ændring af denne artikel, hvis det er relevant.«

11) I artikel 27 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, første og andet afsnit, affattes således:

»Eksponeringsleverende institutter og organiserende institutter giver i fællesskab ved hjælp af indberetningsskemaet i stk. 7 ESMA meddelelse, når en securitisering opfylder kravene fastsat i artikel 19-22, 23-26 eller 26a-26e (»STS-meddelelse«). I tilfælde af et ABCP-program er det kun det organiserende institut, der har ansvar for meddelelsen af nævnte program og, inden for dette program, ABCP-transaktioner, der overholder artikel 24. I tilfælde af en syntetisk securitisering er det kun det eksponeringsleverende institut, der er ansvarligt for meddelelsen.

STS-meddelelsen skal indeholde en redegørelse fra det eksponeringsleverende institut og det organiserende institut for, hvordan STS-kriterierne fastsat i artikel 20-22, 24-26 eller 26b-26e er opfyldt.«

b) Stk. 2 ændres således:

i) Første afsnit, første punktum, affattes således:

»Det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut eller SSPE'en kan gøre brug af en tredjepart, der er godkendt i henhold til artikel 28, for at vurdere, om en securitisering overholder artikel 19-22, 23-26 eller 26a-26e.«

ii) Andet afsnit, første punktum, affattes således:

»Såfremt det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut eller SSPE'en gør brug af en tredjepart, der er godkendt i henhold til artikel 28, for at vurdere, om en securitisering overholder artikel 19-22, 23-26 eller 26a-26e, skal STS-meddelelsen indeholde en erklæring om, at overholdelsen af STS-kriterierne er bekræftet af den pågældende godkendte tredjepart.«

c) Stk. 4 affattes således:

»4. Det eksponeringsleverende institut og, hvis det er relevant, det organiserende institut giver straks ESMA meddelelse og underretter deres kompetente myndighed, når en securitisering ikke længere opfylder kravene fastsat i artikel 19-22, 23-26 eller 26a-26e.«

d) Stk. 5, første punktum, affattes således:

»ESMA vedligeholder på sit officielle websted en liste over alle securitiseringer, for hvilke de eksponeringsleverende institutter og de organiserende institutter har meddelt, at securitiseringen opfylder kravene fastsat i artikel 19-22, 23-26 eller 26a-26e.«

e) Stk. 6, andet afsnit, affattes således:

»ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. oktober 2021.«

f) Stk. 7, andet afsnit, affattes således:

»ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 10. oktober 2021.«

12) Artikel 28, stk. 1, første punktum, affattes således:

»1. En tredjepart som omhandlet i artikel 27, stk. 2, skal af den kompetente myndighed have tilladelse til at vurdere securitiseringers overholdelse af STS-kriterierne i artikel 19-22, 23-26 eller 26a-26e.«

13) Artikel 29, stk. 5, andet punktum, affattes således:

»Medlemsstaterne underretter Kommissionen og ESMA om udpegningen af kompetente myndigheder i henhold til dette stykke senest den 10. oktober 2021. Indtil der er udpeget en kompetent myndighed til at føre tilsyn med overholdelse af kravene fastsat i artikel 26a-26e, skal den kompetente myndighed, der er udpeget til at føre tilsyn med overholdelse af kravene fastsat i artikel 18-27, som er gældende pr. 8. april 2021, også føre tilsyn med overholdelse af kravene fastsat i artikel 26a-26e.«

14) I artikel 30, stk. 2, foretages følgende ændringer:

a) Litra a) affattes således:

»a) processer og mekanismer til løbende og korrekt at måle og tilbageholde en væsentlig nettoøkonomisk interesse i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, og indsamling og rettidig videregivelse af alle oplysninger, som skal stilles til rådighed i henhold til artikel 7«.

b) Følgende litra indsættes:

»aa) for eksponeringer, der ikke indgår i en NPE-securitisering:

i) de långivningskriterier, der anvendes på ikkemisligholdte eksponeringer, jf. artikel 9

ii) de solide standarder for udvælgelse og prissætning, der anvendes på underliggende eksponeringer, som er misligholdte eksponeringer, jf. artikel 9, stk. 1, andet afsnit«.

c) Følgende litraer tilføjes:

»d) for NPE-securitiseringer, processer og mekanismer til at sikre overholdelsen af artikel 9, stk. 1, og i den forbindelse forhindre misbrug af undtagelsen i artikel 9, stk. 1, andet afsnit

e) for balanceførte STS-securitiseringer, processer og mekanismer til at sikre overholdelsen af artikel 26b-26e.«

15) Artikel 31 affattes således:

»*Artikel 31*

Makrotilsyn med securitiseringsmarkedet

1. ESRB er inden for rammerne af sit mandat ansvarligt for makrotilsynet med Unionens securitiseringsmarked.

2. ESRB skal løbende overvåge udviklingen i securitiseringsmarkederne med det formål at bidrage til at forebygge eller reducere systemiske risici for den finansielle stabilitet i Unionen som følge af udviklinger i det finansielle system og under hensyn til de makroøkonomiske udviklinger, med henblik på at undgå perioder med omfattende finansiel uro. ESRB offentliggør i samarbejde med EBA, når det finder det nødvendigt og mindst hvert tredje år, en rapport om konsekvenserne af den finansielle stabilitet for securitiseringsmarkedet for at fremhæve risici for den finansielle stabilitet.

3. Uden at det berører denne artikels stk. 2 og den i artikel 44 omhandlede rapport, offentliggør ESRB i tæt samarbejde med ESA'erne senest den 31. december 2022 en rapport med en vurdering af den virkning, som indførelsen af balanceførte STS-securitiseringer har på den finansielle stabilitet, og af eventuelle potentielle systemrisici såsom risici, der opstår som følge af koncentration og indbyrdes forbundethed blandt ikkeoffentlige sælgere af kreditrisikoafdækning.

ESRB's rapport omhandlet i første afsnit skal tage hensyn til de særlige karakteristika ved syntetisk securitisering, dvs. dens typisk skræddersyede og private karakter på de finansielle markeder, og undersøge, om behandlingen af balanceført STS-securitisering bidrager til en samlet risikoreduktion i det finansielle system og til en bedre finansiering af realøkonomien.

Ved udarbejdelsen af sin rapport anvender ESRB en række relevante datakilder såsom:

a) data indsamlet af de kompetente myndigheder i henhold til artikel 7, stk. 1

b) resultaterne af de kontroller, de kompetente myndigheder foretager i henhold til artikel 30, stk. 2, og

c) data i securitiseringsregistre i overensstemmelse med artikel 10.

4. I overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1092/2010 udsender ESRB advarsler og afgiver om nødvendigt henstillinger om afhjælpende tiltag som reaktion på de i stk. 2 og 3 omhandlede risici, herunder vedrørende hensigtsmæssigheden af at ændre niveauet for risikotilbageholdelse eller træffe andre makroprudentielle foranstaltninger.

Inden for tre måneder fra fremsendelsen af henstillingen til adressaten skal denne i overensstemmelse med artikel 17 i forordning (EU) nr. 1092/2010 underrette Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og ESRB, om de skridt, denne har taget som reaktion på henstillingen, og i tilfælde af manglende handling give en fyldestgørende begrundelse herfor.«

16) I artikel 32 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, litra e), affattes således:

»e) en securitisering kan betegnes som STS, og securitiseringens eksponeringsleverende institut, organiserende institut eller SSPE ikke har opfyldt kravene i artikel 19-22, 23-26 eller 26a-26e«.

b) Stk. 2 ændres således:

i) Litra d) affattes således:

»d) hvis der er tale om en overtrædelse som omhandlet i denne artikels stk. 1, første afsnit, litra e) eller f), et midlertidigt forbud, som forhindrer det eksponeringsleverende institut og det organiserende institut i at give meddelelse i henhold til artikel 27, stk. 1, om, at en securitisering opfylder kravene i artikel 19-22, 23-26 eller 26a-26e«.

ii) Litra h) affattes således:

»h) hvis der er tale om en overtrædelse som omhandlet i denne artikels stk. 1, første afsnit, litra h), en midlertidig tilbagekaldelse af den i artikel 28 omhandlede tilladelse fra den tredjemand, der har tilladelse til at vurdere, om en securitisering overholder artikel 19-22, 23-26 eller 26a-26e.«

17) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 43a*

Overgangsbestemmelser for balanceførte STS-securitiseringer

1. For så vidt angår syntetiske securitiseringer, for hvilke aftalen om kreditrisikoafdækning er trådt i kraft før den 9. april 2021, må eksponeringsleverende institutter og SSPE'er kun anvende betegnelsen »STS« eller »simpel, transparent og standardiseret« eller en betegnelse, som direkte eller indirekte henviser til disse begreber, hvis kravene i artikel 18 og betingelserne i nærværende artikels stk. 3 overholdes på det meddelelsestidspunkt, der er omhandlet i artikel 27, stk. 1.

2. Indtil datoen for anvendelsen af de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i artikel 27, stk. 6, og for så vidt angår forpligtelsen fastsat i artikel 27, stk. 1, skal det eksponeringsleverende institut stille de nødvendige oplysninger til rådighed for ESMA skriftligt.

3. Securitiseringer, hvis oprindelige securitiseringspositioner blev oprettet før den 9. april 2021, anses for at være »STS«, forudsat at:

a) de på tidspunktet for oprettelsen af de oprindelige securitiseringspositioner opfyldte kravene i artikel 26b, stk. 1-5, 7-9 og 11-12, artikel 26c, stk. 1 og 3, og artikel 26e, stk. 1, stk. 2, første afsnit, stk. 3, tredje og fjerde afsnit, og stk. 6-9, og

b) de på tidspunktet for meddelelsen i henhold til artikel 27, stk. 1, opfyldte kravene i artikel 26b, stk. 6 og 10, artikel 26c, stk. 2 og 4-10, artikel 26d, stk. 1-5, samt artikel 26e, stk. 2, andet til syvende afsnit, stk. 3, første, andet og femte afsnit, og stk. 4 og 5.

4. Med henblik på denne artikels stk. 3, litra b), gælder følgende:

a) i artikel 26d, stk. 2, læses »forud for afslutningen af transaktionen« som »forud for meddelelsen i henhold til artikel 27, stk. 1«

b) i artikel 26d, stk. 3, læses »forud for fastsættelsen af prisen på securitiseringen« som »forud for meddelelsen i henhold til artikel 27, stk. 1«

c) I artikel 26d, stk. 5,

i) læses »forud for prisfastsættelsen« i andet punktum som »forud for meddelelsen i henhold til artikel 27, stk. 1«

ii) læses »forud for prisfastsættelsen, i det mindste i udkast eller foreløbig form« i tredje punktum som »forud for meddelelsen i henhold til artikel 27, stk. 1«

iii) finder kravet i fjerde punktum ikke anvendelse

iv) fortolkes henvisninger til overholdelse af artikel 7, som om artikel 7 fandt anvendelse på disse securitiseringer uanset artikel 43, stk. 1.«

18) I artikel 44 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 tilføjes følgende litra:

»e) SSPE'ernes geografiske beliggenhed.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»Ud fra de oplysninger, der meddeles til den hvert tredje år efter litra e), forelægger Kommissionen en vurdering af grundene til valget af beliggenhed, herunder, i det omfang de pågældende oplysninger eksisterer og er tilgængelige, hvorvidt eksistensen af en gunstig skatte- og reguleringsmæssig ordning spiller en afgørende rolle.«

19) Artikel 45 udgår.

20) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 45a*

Udvikling af en ramme for bæredygtig securitisering

1. Senest den 1. november 2021 offentliggør EBA i tæt samarbejde med ESMA og EIOPA en rapport om udvikling af en specifik ramme for bæredygtig securitisering med henblik på at indarbejde bæredygtighedsrelaterede krav om gennemsigtighed i denne forordning. Rapporten skal navnlig omfatte en behørig vurdering af:

a) implementeringen af forholdsmæssige oplysnings- og due diligence-krav vedrørende potentielle positive og negative indvirkninger af de aktiver, der finansieres af de underliggende eksponeringer, på bæredygtighedsfaktorer

b) indholdet af, metodologien for og præsentationen af oplysninger i relation til bæredygtighedsfaktorer for så vidt angår de positive og negative indvirkninger på miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige forhold

c) spørgsmålet om, hvordan man opretter en specifik ramme for bæredygtig securitisering, som afspejler eller trækker på finansielle produkter omfattet af artikel 8 og 9 i forordning (EU) 2019/2088 og i relevant omfang tager hensyn til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2020/852 *

d) mulige virkninger af en ramme for bæredygtig securitisering for den finansielle stabilitet, opskaleringen af Unionens securitiseringsmarked og bankernes udlånskapacitet.

2. Ved udarbejdelsen af rapporten omhandlet i denne artikels stk. 1 skal EBA i givet fald afspejle eller trække på gennemsigtighedskravene fastsat i artikel 3, 4, 7, 8 og 9 i forordning (EU) 2019/2088 og søge input fra Det Europæiske Miljøagentur og Europa-Kommissionens Fælles Forskningscenter.

3. Kommissionen skal i forbindelse med rapporten om gennemgangen i henhold til artikel 46 på grundlag af den rapport fra EBA, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om oprettelsen af en specifik ramme for bæredygtig securitisering. Kommissionens rapport ledsages eventuelt af et lovgivningsforslag.

---

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EØS-relevant tekst) (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13).«

21) I artikel 46, stk. 2, foretages følgende ændringer:

a) Litra f) affattes således:

»f) »gennemførelsen af kravene fastsat i artikel 22, stk. 4, og artikel 26d, stk. 4, og om de kan udvides til at omfatte securitiseringer, når de underliggende eksponeringer ikke er boliglån eller billån eller billeasingaftaler, med henblik på at mainstreame oplysningskrav om miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige faktorer«.

b) Følgende litra tilføjes:

»i) muligheden for yderligere standardiserings- og oplysningskrav i lyset af udviklingen inden for markedspraksis, navnlig ved brug af skabeloner for både traditionelle og syntetiske securitiseringer, herunder for skræddersyede private securitiseringer, hvor der ikke skal udarbejdes et prospekt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1129 *.

---

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1129 af 14. juni 2017 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked, og om ophævelse af direktiv 2003/71/EF (EUT L 168 af 30.6.2017, s. 12).«

Artikel 2

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. marts 2021.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
D.M. SASSOLI	A.P. ZACARIAS
Formand	*Formand*